कदा तु तं क्रतुवरं राजसूयं महाधनं। निहत्य पाण्डवान् सर्व्वानाहरिष्यामि कौरवाः।
तमब्रवीत्तदा कर्णः शृणु मे राजकुञ्जर। पादौ न धावये तावद्यावन्न निहतोऽर्ज्जुनः। २५२४०
कीलालजं नखादेयं करिष्ये चासुरव्रतं। नास्तीति नैव वक्ष्यामि याचितो येन केनचित्।
अथोत्क्रुष्टं महेष्वासैर्धार्त्तराष्ट्रैर्महारथैः। प्रतिज्ञाते फाल्गुणस्य वधे कर्णेण संयुगे।
विजितांश्चाप्यमन्यन्त पाण्डवान्धृतराष्ट्रजाः। दुर्य्योधनोऽपि राजेन्द्रो विसृज्य नरपुङ्गवान्।
प्रविवेश गृहं श्रीमान् यथा चैत्ररथं प्रभुः। तेऽपि सर्व्वे महेष्वासा जग्मुर्वेश्मानि भारत।
पाण्डवाश्च महेष्वासा दूतवाक्यप्रचोदिताः। चिन्तयन्तस्तमेवार्थं नालभन्त सुखं क्वचित्। २५२४५
भूयश्च चारैराजेन्द्र प्रवृत्तिरुपपादिता। प्रतिज्ञा सूतपुत्रस्य विजयस्य वधं प्रति।
एतच्छ्रुत्वा धर्म्मसुतः समुद्विग्नो नराधिप। अभेद्यकवचं मत्वा कर्णमद्भुतविक्रमं।
अनुस्मरंश्च संक्लेशान्नशान्तिमुपयाति सः। तस्य चिन्तापरीतस्य बुद्धिर्जज्ञे महात्मनः।
बहुव्यालमृगाकीर्णं त्यक्तुं द्वैतवनं वनं। धार्त्तराष्ट्रोऽपि नृपतिः प्रशशास वसुन्धरां।
भ्रातृभिः सहितो वीरैर्भीमद्रोणकृपैस्तथा। सङ्गम्य सूतपुत्रेण कर्णेनाहवशोभिना। २५२५०
दुर्य्योधनः प्रिये नित्यं वर्त्तमानो महीभृतां। पूजयामास विप्रेन्द्रान् क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः।
भ्रातॄणाञ्च प्रियं राजन् स चकार परन्तपः। निश्चित्य मनसा वीरो दत्तभुक्तफलं धनं।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि युधिष्ठिरचिन्तायां षट्पञ्चाशदधिकद्विशततोऽध्यायः। समाप्तञ्च घोषयात्रापर्व्व ॥ २५६ ॥

॥ अथ मृगस्वप्नोद्भवपर्व्व ॥ १० ॥

॥ जनमेजय उवाच ॥ दुर्य्योधनं मोचयित्वा पाण्डुपुत्त्रा महाबलाः। किमकार्षुर्वने तस्मिंस्तन्ममाख्यातुमर्हसि।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः शयानं कौन्तेयं रात्रौ द्वैतवने मृगाः। स्वप्नान्ते दर्शयामासुर्व्वाष्पकण्ठा युधिष्ठिरं।
तानब्रवीत् स राजेन्द्रो वेपमानान् कृताञ्जलीन्। ब्रूत यद्वक्तुकामाः स्थः के भवन्तः किमिच्छथ। २५२५५
एवमुक्ताः पाण्डवेन कौन्तेयेन यशस्विना। प्रत्यब्रुवन्मृगास्तत्र हतशेषा युधिष्ठिरं।
वयं मृगा द्वैतवने हतशिष्टास्तु भारत। नोत्सीदेम महाराज क्रियतां वासपर्य्ययः।
भवतो भ्रातरः शूराः सर्व्व एवास्त्रकोविदाः। कुलान्यल्पावशिष्टानि कृतवन्तो वनौकसां।
बीजभूता वयं केचिदवशिष्टा महामते। विवर्द्धेमहि राजेन्द्र प्रसादात्ते युधिष्ठिर।
तान् वेपमानान् वित्रस्तान् बीजमात्रावशेषितान्। मृगान् दृष्ट्वा सुदुःखार्त्तो धर्म्मराजो युधिष्ठिरः। २५२६०
तांस्तथेत्यब्रवीद्राजा सर्व्वभूतहिते रतः। यथा भवन्तो ब्रुवते करिष्यामि च तत्तथा।
इत्येवं प्रतिबुद्धः स रात्र्यन्ते राजसत्तमः। अब्रवीत् सहितान् भ्रातॄन् दयापन्नो मृगान् प्रति।
उक्तो रात्रौ मृगैरस्मिन् स्वप्नान्ते हतशेषितैः। तन्तुभूताः स्म भद्रन्ते दया नः क्रियतामिति।
ते सत्यमाहुः कर्त्तव्या दयाऽस्माभिर्व्वनौकसां। साष्टमासं हि नो वर्षं यदेनानुपयुञ्ज्महे।